

Vægtige Røster for Kvindens Stemmeret.

En dansk Dame, som er bosat i Amerika, har sendt os en Række Udtalelser af bekendte Mænd og Kvinder for Kvindens Stemmeret, som er bleven samlet af et amerikansk Blad. Vi gjengive her et Udvalg.

Som den første møder Plato med følgende Udtalelse:

„I Statsstyrelsen har hverken Kvinden som Kvinde eller Manden som Mand nogen særlig Virksomhed, men Gaverne ere ligelig fordelte mellem de to Kjøen.“ Efter ham møder en hel Række af Filosofer, Statsmænd og statsretlige Forfattere, mest naturligvis Amerikanere. Abraham Lincoln: Jeg holder bestemt paa, at de, der ere med at bære Statens Byrder, bør ogsaa have dens Rettigheder — og Kvinderne bør paa ingen Maade udelukkes. G. W. Curtis: Kvinderne have akkurat lige saa megen Interesse i at faa en god Regjering som Mændene, og jeg har endnu aldrig hørt nogen tilfredsstillende Grund til at udelukke dem fra Valgurnen. Wendell Phillips: Jeg anser det for givet, at Amerika aldrig har skænket Verden noget bedre end den Grundsætning, at det sikreste er at give hver enkelt Personlighed Magt til at beskytte sig selv. Den Grundsætning kræver jeg anvendt paa Kvinden. I det Øjeblik, hun faar Valget, anser jeg den for gennemført. Denne Række, som er begyndt med Amerikas elskede Præsident Lincoln, slutter smukt med en Udtalelse af den sidste Præsident, Garfield: Vi kunne le ad Kvindesagen saa meget, vi ville, skyde den til Side som en Spøg, om vi ville, stænge den ude fra den lovgivende Forsamling og den politiske Campagne, men — Kvindesagen har begyndt at hæve sig i Synskredsen, „større end en Mands Haand“, og den maa finde sin Løsning inden ret lang Tid.

Af den Række engelske Tænkere, der nævnes, skulle vi her blot medtage de to berømteste. Stuart Mill siger: „At have en Stemme med ved Valget af dem, der skulle regjere over en, er et Middel til Selvbeskyttelse, som ingen bør savne. Naar det tillades Mænd under visse Betingelser at stemme, er der ikke Skygge af Retfærdighed i at nægte Kvinderne det samme under de samme Betingelser.“ Herbert Spencer: Hvor meget det end kan stride mod vore Følelser for, hvad der passer sig, at give Kvinderne politiske Rettigheder, saa maa vi indrømme, at det er uimodsigelig retfærdigt og rigtigt at give dem disse, naar vi holde paa, at en lige Adgang til Frihed er en af Grundbetingelserne for menneskelig Lykke.

Ligesom i England saaledes have ogsaa i Amerika mange Præster udtalt sig for Kvindens Stemmeret. Det vil maaske ikke findes underligt, at en Rationalist som Ralph Waldo Emerson udtaler sig, som følger: „Det er en billig Morskab at finde det latterligt, at Kvinder skulde stemme Naar Dumhed, Lidenskaber og Laster faa Lov at øve fuld Stemmeret gennem raa og fordrukne Mænd, anser jeg det kun for rimeligt, at Renhed, Hæderlighed og Selvfornægtelse hos Kvinderne faa samme Ret.“ Men ogsaa mangfoldige mere og mindre orthodoxe Gejstlige udtale sig i samme Retning. Da deres Navne ville være mindre bekendte i Danmark, skal her blot gives et Uddrag af de øverste gejstliges — Biskoppernes —